



ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11 Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481-20-42, (044) 481-19-58, (044) 481-20-20
E:mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

ТОВ [REDACTED]

Київська митниця

Рішення

про результати розгляду скарги

ТОВ [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED]

Державна митна служба України отримала скаргу ТОВ [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED] (вх. Держмитслужби № 9053/13/1 від 02.04.2025) на рішення Київської митниці про коригування митної вартості товарів від [REDACTED] № [REDACTED] (далі – Рішення), за результатами розгляду якої повідомляє таке.

На обґрунтування своїх вимог скажчик зазначає, що Київською митницею (далі – Митниця) під час здійснення митного контролю за електронною митною декларацією (далі – ЕМД) від [REDACTED] № [REDACTED] прийнято протиправне Рішення, у зв'язку з чим просить його скасувати.

З метою об'єктивного розгляду зазначеної скарги Держмитслужбою витребувано у Митниці детальні пояснення щодо обставин та підстав прийняття Рішення та Картки відмови.

Розглянувши аргументи скажника та позицію Митниці, викладену у листі від 07.04.2025 № 7.8-2/15-02/4/6403 (вх. Держмитслужби № 4330/7.8/15 від 08.04.2025), Держмитслужба зазначає таке.

Вимогами частини першої статті 1 Митного кодексу України (далі – Кодекс) передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання Кодексу та інших законодавчих актів.

Порядок та методи визначення митної вартості товарів, які переміщуються



СЕД АСКОД
Державна митна служба України
№ 15/15-02-02/13/2545 від 29.04.2025
Підписувач Падун Дмитро Петрович
Сертифікат 3FAA9288358EC00304000000F1EF36006786BC00
Дійсний з 03.07.2023 00:00:00 по 02.07.2025 23:59:59

через митний кордон України, встановлені розділом III Кодексу і базуються на положеннях статті VII Генеральної угоди з тарифів та торгівлі та Угоди про застосування статті VII ГАТТ (далі – Угода).

Заявлення митної вартості товарів здійснюється декларантом або уповноваженою ним особою під час декларування товарів у порядку, встановленому Кодексом.

Відповідно до пунктів 1, 2 частини другої статті 52 Кодексу декларант або уповноважена ним особа, які заявляють митну вартість товарів, зобов'язані заявляти митну вартість, визначену ними самостійно, у тому числі за результатами консультацій з митним органом, подавати достовірні відомості про визначення митної вартості, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню.

Під час здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган зобов'язаний серед іншого перевіряти числове значення заявленої митної вартості, наявність у поданих документах усіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари (пункт 1 частини четвертої статті 54 Кодексу).

У разі якщо надані згідно з частиною другою статті 53 Кодексу документи містять розбіжності, які мають вплив на правильність визначення митної вартості, наявні ознаки підробки або не містять всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, декларант або уповноважена ним особа на письмову вимогу митного органу зобов'язані протягом 10 календарних днів надати (за наявності) додаткові документи.

Повноваження митних органів щодо можливості запиту додаткових документів передбачено як статтею 53 Кодексу, так і статтею 17 Угоди.

Стаття 17 Угоди передбачає, що ніщо не повинно тлумачитися так, що обмежує або ставить під сумнів право митних адміністрацій упевнитися в істинності або точності будь-якої заяви, документа чи декларації, поданої для цілей митної оцінки.

Частиною п'ятою статті 54 Кодексу за митним органом закріплено право упевнюватися в достовірності або точності будь-якої заяви, документа чи розрахунку, поданих для цілей визначення митної вартості у випадках, встановлених Кодексом, письмово запитувати від декларанта або уповноваженої ним особи додаткові документи та відомості, якщо це необхідно для прийняття рішення про визнання заявленої митної вартості.

У разі неподання декларантом або уповноваженою ним особою документів згідно з переліком та відповідно до умов, зазначених у частинах другій – четвертій статті 53 Кодексу, або відсутності у цих документах всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, митний орган може відмовити у митному оформленні товарів за

заявленою декларантом або уповноваженою ним особою митною вартістю (пункт 2 частини шостої статті 54 Кодексу).

Згідно з частиною третьою статті 54 Кодексу за результатами здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган визнає заявлену декларантом або уповноваженою ним особою митну вартість чи приймає письмове рішення про її коригування відповідно до положень статті 55 Кодексу.

Слід зазначити, що вартість транспортного засобу є розрахунковою величиною і при її визначенні враховується вплив цілого ряду факторів, зокрема, характеристики конкретного товару (марка, модель, комплектація, технічний стан, рік випуску, модельний рік, пробіг), виробник, умови поставки та оплати цього товару, інші складові, що впливають на рівень ціни товару.

За інформацією Митниці, контроль правильності визначення митної вартості товару «автомобіль вантажний на базі кузова легкового автомобіля, що був у використанні, [REDACTED]

[REDACTED] (далі – товар), що надійшов на адресу скаржника, здійснювався посадовою особою за ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED] відповідно до вимог статей 54, 337 та 363 Кодексу із застосуванням системи управління ризиками.

За результатами контролю правильності визначення митної вартості товару Митницею встановлено, що подані до митного оформлення документи містили розбіжності, які мали вплив на правильність визначення митної вартості, та не підтверджували всі складові митної вартості. У зв'язку з цим декларанту направлено згідно з частиною третьою статті 53 Кодексу письмову вимогу про необхідність надання додаткових документів для підтвердження заявленої митної вартості.

З урахуванням додатково наданих документів Митницею відмовлено у митному оформленні товару за заявленою декларантом митною вартістю та прийнято Рішення відповідно до положень статті 55 Кодексу. Причини та підстави коригування митної вартості товару зазначено Митницею у графі 33 Рішення.

З метою перевірки відповідно до частини першої статті 26³ Кодексу правомірності оскаржуваного Рішення Держмитслужбою опрацьовано документи, подані декларантом до митного оформлення, та встановлено, що поставка товару, заявленого за ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED],

здійснювалась на підставі контракту від [REDACTED] № [REDACTED] (далі – Контракт), укладеного між компанією [REDACTED] (Продавець) та ТОВ [REDACTED] (Покупець), згідно з яким, зокрема:

[REDACTED] (пункт [REDACTED]);

[REDACTED] (пункт [REDACTED]);

[REDACTED] (пункт [REDACTED]).

Одними із основних документів, що підтверджують митну вартість товару, є банківські платіжні документи, що стосуються оцінюваного товару (пункт 4 частини другої статті 53 Кодексу).

Згідно з нормами Закону України від 21 червня 2018 року № 2473-VIII «Про валюту і валютні операції», Положення про здійснення операцій із валютними цінностями, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 02.01.2019 № 2, для здійснення платіжної операції з переказу іноземної валюти використовується платіжна інструкція в іноземній валюті, реквізити якої передбачені Положенням про порядок виконання надавачами платіжних послуг платіжних інструкцій в іноземній валюті та банківських металах, затвердженим постановою Правління Національного банку України від 28.07.2008 № 216 (далі – Постанова № 216).

Для підтвердження оплати за оцінюваний товар надана платіжна інструкція в іноземній валюті від [REDACTED] № [REDACTED] яка не може бути взята до уваги як банківський платіжний документ, що стосується оцінюваного товару, оскільки:

містить код країни отримувача 276, що відповідно до Переліку кодів країн світу для статистичних цілей, затвердженого наказом Державної служби статистики України від 08.01.2020 № 32 «Про затвердження Переліку кодів країн світу для статистичних цілей», відповідає країні «Німеччина», що свідчить про переказ коштів за межі Нідерландів. У зв'язку з цим, враховуючи дані Продавця, зазначені в Контракті, а також умови, визначені пунктом [REDACTED] Контракту, така платіжна інструкція в іноземній валюті не підтверджує оплату за оцінюваний товар на користь Продавця;

не містить визначених пунктом 14 Постанови № 216 підпису(ів) (власноручного(их)/електронного(их)) відповідальної(их) особи(іб) платника, яка(і) має(ють) право розпоряджатись рахунком;

у спеціально відведеній графі «Відмітки банку» вказаної платіжної інструкції відсутні належні відомості про виконання операції за такою платіжною інструкцією.

Таким чином, декларантом не надано належних документальних підтверджень ціни, що фактично сплачена за оцінюваний товар.

Пунктами 5, 6 частини десятої статті 58 Кодексу встановлено, що при визначенні митної вартості до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, додаються такі витрати (складові митної вартості),

якщо вони не включалися до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті, як:

витрати на транспортування оцінюваних товарів до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України;

витрати на навантаження, вивантаження та обробку оцінюваних товарів, пов'язані з їх транспортуванням до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України.

Слід відмітити, що згідно з роз'ясненнями, наведеними у Компендіумі з митного оцінювання Всесвітньої митної організації, до транспортних витрат повинні включатись всі витрати, пов'язані з перевезенням товарів або що є умовою їх перевезення, незалежно від того, чи є вони основними чи непрямими витратами, понесеними в зв'язку з переміщенням товарів до місця ввезення на митну територію України, тобто які є суттєвим етапом усієї транспортної операції.

Відповідно до наказу Міністерства фінансів України від 24 травня 2012 року № 599 «Про затвердження Форми декларації митної вартості та Правил її заповнення» (далі – Наказ № 599) для підтвердження витрат на транспортування декларантом відповідно до пункту 6 частини другої статті 53 Кодексу подаються транспортні (перевізні) документи, а також документи, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваних товарів, до яких можуть належати:

рахунок-фактура (акт виконаних робіт (наданих послуг)) від виконавця договору (контракту) про надання транспортно-експедиційних послуг, що містить реквізити сторін, суму та умови платежу, інші відомості, відповідно до яких встановлюється належність послуг до товарів;

банківські та платіжні документи, що підтверджують факт оплати транспортно-експедиційних послуг відповідно до виставленого рахунка-фактури;

калькуляція транспортних витрат (якщо перевезення товарів здійснюється з використанням власного транспортного засобу), що містить відомості про маршрут перевезення, його протяжність у кілометрах до місця ввезення на митну територію України та по митній території України, розмір тарифної ставки на перевезення за одиницю виміру (вагу) товару за 1 кілометр маршруту.

Перевезення товару здійснювалось на підставі транспортного замовлення-договору в міжнародному сполученні від [REDACTED] № [REDACTED] (далі – замовлення-договір) укладених між [REDACTED] (Перевізник) та ТОВ [REDACTED] (Замовник).

Для підтвердження витрат на транспортування оцінюваного товару на умовах поставки [REDACTED] декларантом надано міжнародну товарно-транспортну накладну CMR від [REDACTED] № [REDACTED] замовлення-договір, довідку про вартість транспортних перевезень від [REDACTED] № [REDACTED] рахунок-фактуру за транспортування від [REDACTED] № [REDACTED] акт здачі-приймання наданих послуг від [REDACTED] № [REDACTED] згідно з замовленням-договором, платіжну інструкцію кредитового переказу коштів від [REDACTED] № [REDACTED]

У довідці про вартість транспортних перевезень від [REDACTED] № [REDACTED] вказано, що загальна сума фрахту [REDACTED] включає витрати по завантаженню, митному оформленню та перевезенню вантажу. Однак, у замовленні-договору, рахунку-фактурі за транспортування від [REDACTED] № [REDACTED], акті здачі-приймання наданих послуг від [REDACTED] № [REDACTED] відсутні числові значення витрат на завантаження та митне оформлення, а зазначено виключно про вартість міжнародного перевезення вантажу в розмірі [REDACTED].

При цьому, згідно з графою 21 декларації митної вартості, поданої до ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED], декларантом не включено до заявленої митної вартості таку її складову як витрати на навантаження, вивантаження та обробку оцінюваних товарів, пов'язану з його транспортуванням до місця ввезення на митну територію України.

Таким чином, декларантом документально не підтверджено повноту включення до ціни, що фактично сплачена за оцінюваний товар, складової митної вартості, визначеної пунктом 6 частини десятої статті 58 Кодексу.

Щодо платіжної інструкції кредитового переказу коштів від [REDACTED] № [REDACTED] то така платіжна інструкція не може бути взята до уваги як банківський платіжний документ, що підтверджує оплату за міжнародне перевезення товару, оскільки не містить відповідно до постанови Правління Національного банку України від 29.07.2022 № 163 «Про затвердження Інструкції про безготівкові розрахунки в національній валюті користувачів платіжних послуг» підпису особи платника, а тому не підтверджує факт надання платником згоди на виконання платіжної операції, передбаченої цією платіжною інструкцією.

Слід зазначити, що декларантом в графі 31 ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED] заявлено про пошкодження двигуна. Однак, у поданих декларантом документах відсутні відомості про ступінь пошкодження двигуна, що має безпосередній вплив на митну вартість товару.

Наданий рахунок на ремонтні роботи від [REDACTED] № [REDACTED] не може бути взятий до уваги як документ, що підтверджує ступінь пошкодження двигуна, оскільки не містить підпису [REDACTED] та виставлений без візуального огляду та технічної перевірки товару.

При цьому, на запит Митниці декларантом у рамках частини третьої статті 53 Кодексу не надано висновки про якісні та вартісні характеристики товарів, підготовлені спеціалізованими експертними організаціями.

Підсумовуючи викладене, Держмитслужба дійшла висновку, що декларантом не забезпечено надання митному органу відповідно до пункту 2 частини другої статті 52 Кодексу достовірних відомостей про визначення митної вартості товару, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних.

Таким чином, з урахуванням положень пункту 2 частини шостої статті 54 Кодексу у Митниці були правові підстави для відмови у визнанні заявленої декларантом за ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED] митної вартості товару та прийняття Рішення.

З огляду на викладене вище відповідно до пункту 3 частини першої статті 26⁵ Кодексу за результатами розгляду скарги ТОВ [REDACTED]

від [REDACTED] № [REDACTED] Держмитслужбою прийнято рішення про залишення її без задоволення.

У разі незгоди із зазначеним рішенням ТОВ [REDACTED] має право на його оскарження в судовому порядку.

Директор Департаменту контролю
та адміністрування митних платежів

Дмитро ПАДУН

[REDACTED]